

Warszawa, dnia 6 lutego 2024 r.

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W WARSZAWIE**
WOOS-II.420.395.2019.OŁN.19

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm., zwanej dalej „Kpa”), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 2 października 2019 r. (data wpływu: 4 października 2019 r.), uzupełnionego w dniu 27 listopada 2019 r., Pana ██████████, o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. *Zmiana lasu, niestanowiącego własności Skarbu Państwa, na użytek rolny, na działce o numerze ewidencyjnym 277 w obrębie Nowopole (0012), gmina Siemiątkowo,*

odmawiam

określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji ww. przedsięwzięcia.

Uzasadnienie

W dniu 4 października 2019 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie (zwanego dalej „Regionalnym Dyrektorem”) wpłynął wniosek Pana ██████████, o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia.

Analiza zebranej dokumentacji wykazała, iż przedmiotowe przedsięwzięcie dotyczy lasu niestanowiącego własności Skarbu Państwa i tym samym potwierdziła – wynikającą z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. d) ustawy ooś – właściwość Regionalnego Dyrektora.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1712) „do spraw wszczętych na podstawie ustaw zmienianych w art. 1 oraz w art. 3 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe”.

Planowane przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś oraz w § 3 ust. 1 pkt 88 lit c) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71, zwanym dalej „rozporządzeniem z dnia 9 listopada 2010 r.”). Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, zwanym dalej „rozporządzeniem z dnia 10 września 2019 r.”) do przedsięwzięć, w przypadku których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia wszczęto i nie zakończono przynajmniej jednego z postępowań w sprawie decyzji, zgłoszeń lub uchwał, o których mowa w art. 71 ust. 1 oraz art. 72 ust. 1-1b ustawy ooś, stosuje się przepisy dotychczasowe. Mając zatem na uwadze, że procedowanie w postępowaniu głównym rozpoczęło się przed dniem wejścia w życie przepisów rozporządzenia z dnia 10 września 2019 r., należy stosować przepisy obowiązujące na mocy rozporządzenia z dnia 9 listopada 2010 r.

Planowane przedsięwzięcie polegałoby na zmianie części lasu (0,36 ha) na użytek rolny (łąkę trwałą) na działce o nr ew. 277 w miejscowości Nowopole (obręb 0012), gmina Siemiątkowo.

Według ewidencji gruntów działka o numerze ewidencyjnym 277 zajmuje powierzchnię 4,95 ha, z czego 1,13 ha stanowią grunty orne (klasa V i VI), 2,01 ha łąki trwałe (klasa V i VI), 1,27 ha lasy (klasa V), 0,37 ha pastwiska stałe (klasy V i VI), a 0,17 ha to nieużytki. Zgodnie z uproszczonym

wypisem z rejestru gruntów działka o nr ew. 277 obręb 0012 Nowopole, gmina Siemiątkowo stanowi własność Pana Leszka Breńskiego.

Z dokumentacji wynika, że teren leśny na ww. działce stanowi od lat użytkowaną łąkę trwałą i nie jest porośnięty drzewami i krzewami.

Planowane przedsięwzięcie znajduje się w Nadwkrzańskim Obszarze Chronionego Krajobrazu, dla którego aktualnym aktem prawnym jest rozporządzenie Nr 24 Wojewody Mazowieckiego z dnia 15 kwietnia 2005 r. w sprawie Nadwkrzańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 91, poz. 2456, ze zm.). Zgodnie z § 3, ust. 1 pkt 2 ww. rozporządzenia w obszarze zakazuje się realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Zapis w § 3, ust. 2 rozporządzenia Nr 24 wskazuje, że powyższy zakaz nie dotyczy realizacji przedsięwzięć służących obsłudze ruchu komunikacyjnego, turystyce oraz przedsięwzięć bezpośrednio związanych z rolnictwem i przemysłem spożywczym. Przedmiotowa inwestycja należy do przedsięwzięć służących produkcji rolnej, wobec czego nie narusza zakazów wynikających z powyższego rozporządzenia.

Z informacji uzyskanych od Starosty Żuromińskiego (pismo z dnia 27 grudnia 2019 r., znak: RiŚ.6164.578.2019) wynika, że dla przedmiotowej działki w ciągu ostatnich 10 lat nie były wydane decyzje administracyjne z zakresu gospodarki leśnej, a las znajdujący się na działce o nr ew. 277 w miejscowości Nowopole (obręb 0012), gmina Siemiątkowo nie stanowi lasu ochronnego. Nadzór nad lasem Starosta Żuromiński przekazał Nadleśniczemu Nadleśnictwa Dwukoły. Natomiast z opisu taksacyjnego wynika, że las o powierzchni 0.36 ha, stanowi haliznę w użytkowaniu rolniczym, z wskazaniami gospodarczymi: odnowa i pielęgnacja.

W toku postępowania Regionalny Dyrektor uzyskał opinię Dyrektora Zarządu Zlewni w Ciechanowie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 20 lutego 2020 r. (data wpływu: 24 lutego 2020 r.), znak: WA.ZZŚ.1.436.56.2019.MZ stwierdzającą, że nie istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia.

Z ww. opinii wynika, że planowane przedsięwzięcie nie jest położone na obszarze wodno-błotnym lub innym obszarze o niskim poziomie wód gruntowych, w tym siedlisk łągowych oraz przy ujściu rzek. Przedmiotowa inwestycja zlokalizowana jest w dorzeczu Wisły w obszarze jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) PLRW2000232687232 – Raciążnica od źródła do dopływu z Niedróża Starego, z dopływem z Niedróża Starego. Dla ww. JCWP stan określono jako zły, a osiągnięcie celów środowiskowych uznano za zagrożone. Teren przedsięwzięcia zlokalizowany jest w granicy jednolitej części wód podziemnych o europejskim kodzie PLGW200049, której stan chemiczny określano jako dobry, ilościowy określono jako dobry, a osiągnięcie celów środowiskowych uznano za niezagrożone. Planowana inwestycja nie znajduje się w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią wynikającym z map zagrożenia powodziowego lub ze studiów ochrony przeciwpowodziowej. Ponadto planowana inwestycja położona jest poza obszarami wybrzeży i obszarami morskimi oraz górskimi, poza strefami ochronnymi ujść wód oraz poza obszarami ochronnymi zbiorników wód śródlądowych.

Ze względu na fakt, że z opisu taksacyjnego wynika konieczność odnowy i pielęgnacji drzew, zachodzi konieczność zbadania zasadności realizacji przedsięwzięcia oraz jego ewentualnego wpływu na środowisko poprzez poddanie procedurze oceny oddziaływania na środowisko.

W związku z powyższym w dniu 5 marca 2020 r. Regionalny Dyrektor wydał postanowienie znak: WOOŚ-II.420.395.2019.OŁN.7 w którym nałożył obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanej inwestycji.

Regionalny Dyrektor postanowieniem z dnia 22 czerwca 2020 r., znak: WOOŚ-II.420.395.2019.OŁN.9, zawiesił przedmiotowe postępowanie do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu na środowisko (zwanego dalej „raportem ooś”).

W dniu 11 marca 2021 r. wnioskodawca przy piśmie z dnia 8 marca 2021 r., przedłożył raport ooś. Tym samym ustąpiła przyczyna uzasadniająca zawieszenie postępowania. W związku z powyższym w dniu 24 marca 2021 r. Regionalny Dyrektor podjął zawieszony postępowanie postanowieniem znak:

W związku ze złożeniem raportu ooś, który był niezgodny z art. 66 ustawy ooś, Regionalny Dyrektor wezwał do jego uzupełnienia w dniu 16 kwietnia 2021 r., pismem znak: WOOS-II.420.395.2019.OŁN.13 wskazując jednocześnie formę i ilość egzemplarzy dokumentów do złożenia. Następnie w związku z brakiem odpowiedzi Regionalny Dyrektor ponownie wezwał do uzupełnienia dokumentacji w dniu 7 września 2023 r. pismem znak: WOOS-II.420.395.2019.OŁN.14 wskazując, że po upływie 14 dniowego terminu na dostarczenie uzupełnienia zajmie stanowisko na podstawie posiadanych w sprawie materiałów dowodowych.

Po analizie przedłożonego dokumentu Regionalny Dyrektor stwierdził, że nie spełnia on wymagań, o których mowa w art. 66 ustawy ooś. W szczególności raport ooś nie jest zgodny z zapisami art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. a (w zakresie odniesienia się do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią), lit. c (w zakresie gospodarki odpadami), lit. d (w zakresie zasobów naturalnych; gleba, woda, powierzchnia ziemi), lit. e, lit. f i lit. g (w zakresie ryzyka występowania poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii), a także pkt 2 lit. b, pkt. 3b, pkt 5 (w zakresie wariantu alternatywnego oraz najkorzystniejszego dla środowiska wraz z uzasadnieniem ich wyboru), pkt 6 (brak uwzględnienia wszystkich wariantów), pkt 6a (brak uwzględnienia wszystkich wariantów), pkt 8 lit c, pkt 11a, pkt 11b, i pkt 18 (uwzględniający każdy element raportu w tym ww. informacje) oraz art. 66 ust. 1b, ust. 6 i ust. 7 ustawy ooś. W ww. wezwaniu zaznaczono, że raport ooś powinien odnosić się do każdego z elementów art. 66 ustawy ooś, a streszczenie w języku specjalistycznym - do każdego elementu raportu ooś.

Dodatkowo zwrócono się o odniesienie się do zapisów opisu taksacyjnego z którego wynika, że las o powierzchni 0.36 ha, stanowi haliznę w użytkowaniu rolniczym, z wskazaniem gospodarczymi: odnowa i pielęgnacja drzew.

W dniu 21 września 2023 r. Pan ██████████ poinformował przy piśmie z dnia 18 września 2023 r., że nie jest właścicielem działki o nr ew. 277 obręb Nowopole, gmina Siemiątkowo.

Biorąc powyższe pod uwagę Regionalny Dyrektor w dniu 2 października 2023 r. zwrócił się do Pana ██████████ z zapytaniem, czy ww. pismo należy traktować jako wniosek o wycofanie wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Do dnia wydania niniejszej decyzji nie otrzymano odpowiedzi.

Do dnia wydania niniejszej decyzji nie wpłynęło uzupełnienie w przedmiotowej sprawie, poprzez przedłożenie raportu ooś zgodnego z zapisami art. 66 ustawy ooś, a także wnioskodawca nie odniósł się, do zapisów opisu taksacyjnego, a także nie udzielił odpowiedzi na zapytanie Regionalnego Dyrektora, czy pismo z dnia 21 września 2023 r. należy traktować jako wniosek o wycofanie wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony.

W trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego Regionalny Dyrektor dokładnie przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i stwierdził co następuje.

Regionalny Dyrektor jest zobligowany do załatwiania spraw w terminie, unikając przewlekłego prowadzenia postępowania – art. 35 i art. 37 Kpa. Zgodnie zaś z art. 7 Kpa, w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Dodatkowo, zgodnie z art. 77 § 1 Kpa, organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzeć cały materiał dowodowy.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydawana w trybie art. 71 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nie jest decyzją uznaniową, co oznacza, że organ właściwy do wydania tej decyzji jest zobligowany wydać tę decyzję, jeżeli inwestor spełni wymagania określone przepisami ustawy. Decyzja

o środowiskowych uwarunkowaniach określa wyłącznie wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, by zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych.

Należy zauważyć, że nałożenie na organy prowadzące postępowanie administracyjne obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego nie zwalnia jednak strony postępowania od współdziałania w realizacji tego obowiązku, zwłaszcza, gdy nieudowodnienie określonej okoliczności faktycznej może prowadzić do rezultatów niekorzystnych dla strony. Jak wynika z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27.02.2015 r., sygn. akt I OSK 1349/14, „Zasad przewidzianych w art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. nie można rozumieć tak, że skoro postępowanie dowodowe jest oparte na zasadzie oficjalności, to wyłącznie organ administracyjny zobowiązany jest z urzędu przeprowadzać wszystkie dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy. Ustalanie stanu faktycznego powinno następować także przy czynnym udziale strony. Nałożenie na organy prowadzące postępowanie administracyjne obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego nie zwalnia więc zainteresowanego podmiotu, niezależnie czy działa on sam czy za pośrednictwem pełnomocnika, od współdziałania w realizacji omawianej powinności, zwłaszcza gdy nieudowodnienie określonej okoliczności faktycznej może prowadzić do niekorzystnych dla wnioskodawcy rezultatów. Z treści powołanych przepisów nie można bowiem wyprowadzać wniosku, że organy administracji zobowiązane są do poszukiwania środków dowodowych służących poparciu twierdzeń strony, nawet w sytuacji, gdy ta ostatnia - mimo istnienia obowiązku - środków takich nie przedstawia lub gdy twierdzenia strony są ogólnikowe bądź lakoniczne.”.

Realizacja przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, którego skutki nie są do końca sprawdzone, a mogą wywrzeć negatywny wpływ na środowisko, musi być poprzedzona wszechstronną analizą, mającą na celu ustalenie możliwych do wystąpienia zagrożeń oraz koniecznych do podjęcia działań pozwalających na ich wyeliminowanie. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest podstawowym dokumentem, na którym opiera się organ administracji w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, tym samym powinien być rzetelny, spójny i wolny od niejasności i nieścisłości (zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6.07.2018 r., sygn. akt II OSK 308/18).

Mając na uwadze, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach znajduje swoje oparcie m.in. na ustaleniach raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w sytuacji gdy raport nie jest kompletny, nie może stanowić podstawy do wydania prawidłowej decyzji w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z 29 czerwca 2010 r., sygn. akt II SA/Wr 220/10). Zwrócić w tym miejscu należy uwagę również na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 20 maja 2014 r., sygn. akt II OSK 2999/12: Zasada prawdy obiektywnej obliuguje organ do wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności faktycznych, a zwłaszcza oceny, czy raport uwzględnia wszystkie potencjalne zagrożenia środowiskowe związane z realizacją planowanej inwestycji. Aby takie wymagania mogły być określone, raport poprzedzający wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych powinien mieć charakter kompleksowy i odnosić się do wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją przedsięwzięcia oraz wskazywać, jakie w tym zakresie obowiązują standardy ochrony środowiska oraz czy zamierzona inwestycja mieści się w ich ramach.

Przeprowadzone przez Regionalnego Dyrektora postępowanie nie doprowadziło do wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy niezbędnych do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, bowiem do określenia warunków realizacji przedsięwzięcia niezbędna jest prawidłowo przygotowana dokumentacja środowiskowa uwzględniające wszystkie wymogi prawne. Tym samym, zebrany materiał dowodowy jest niewystarczający do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Jak jednoznacznie wskazuje się w orzecznictwie sądów administracyjnych, decyzja wydana w oparciu o raport niespełniający m.in. wymogów w zakresie wariantowania przedsięwzięcia powinna zostać uchylona (min. wyroki NSA: z dnia 25 lipca 2019 r., sygn. akt: II OSK 2320/17; z dnia 28 maja 2019 r., sygn. akt: II OSK 1682/17; z dnia 7 czerwca 2018 r., sygn. akt: II OSK 1614/16; z dnia 17 października 2017 r., sygn. akt: II OSK 257/16). NSA w przywołanych wyrokach wskazuje

w szczególności, że przedstawienie w raporcie tylko wariantu wnioskodawcy oraz wariantu niepodejmowania przedsięwzięcia (czyli tzw. wariantu "zerowego") nie spełnia obowiązku właściwego wariantowania przedsięwzięcia, o który mowa w przepisach ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Jeżeli zatem zachodzi wadliwość przedstawionych w raporcie wariantów realizacji przedsięwzięcia, to taki raport nie spełnia ustawowych wymagań, koniecznych do wydania decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania realizacji danego przedsięwzięcia (por. wyrok NSA z dnia 25 lipca 2019 r., sygn. akt: II OSK 2320/17).

Mając na uwadze przedstawione uwarunkowania, Regionalny Dyrektor - ze względów formalno-prawnych, na podstawie przedłożonej dokumentacji nie może ocenić wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, a tym samym uzgodnić warunków jego realizacji.

Zgodnie z art. 10 § 1 Kpa organ prowadzący postępowanie zapewnił Stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwił im wypowiedzenie się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W określonym terminie nie wpłynęły do organu żadne uwagi i wnioski dotyczące realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Stosownie do art. 21 ust. 2 pkt 9 ustawy o oś dane o wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i o niniejszej decyzji zostały zamieszczone w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy prawo wniesienia odwołania, za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w terminie 14 dni od daty doręczenia.

Przed upływem biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję, skutkiem czego będzie ostateczność i prawomocność decyzji.

W przypadku zrzeczenia się prawa do wniesienia odwołania od decyzji I instancyjnej strona nie może złożyć w tej sprawie również skargi do sądu administracyjnego.

REGIONALNY DYREKTOR
Ochrony Środowiska w Warszawie

Arkadiusz Siembida

Otrzymują:

1. Pan [REDACTED]
2. Strony postępowania zgodnie z art. 49 kpa;
3. aa.

Do wiadomości:

- Dyrektor Zarządu Zlewni w Ciechanowie
Państwowego Gospodarstwa wodnego Wody Polskie
ul. Powstańców Warszawskich 11, 06-400 Ciechanów.

